

EL GUAL

PERMANENT

PUBLICACIÓ CIENTÍFICA, LITERÀRIA I ARTÍSTICA
DE GRANOLLERS I POBLES DEL VOLTANT

ANY I - NÚMERO 3

JUNY DEL 1.983

EDITORIAL

Hi ha ocasions, en la llarga història dels pobles, en què cal aturar-se i parar-se a pensar i revisar tot allò que la comunitat es porta entre mans.

Quantes vegades no hem vist o sentit explicar, pacient i fidel lector, que per voler correr massa, per deixar-se portar pels seus instints més primaris i ancestrals, per voler actuar d'una manera irreflexiva i impulsiva, com un vulgar ésser arrauxat i violent membre de la dreta més intransigent, per creure's posseïdor de l'única veritat absoluta i inamovible que els nostres avantpassats grecs, savis i mesurats, només gosaven atribuir als déus, per creure's que els valors immobiliaris es poden traduir, sense més ni més, en valors humans, quantes vegades no hem vist, ens preguntem, com els individus, els pobles, les nacions i els imperis s'esfondraven, com tocats d'un raig desintegrador, en un tancar i obrir d'ulls, en el temps que en **Jaume A.** i la seva patuleia aixecaven un bloc de pisos o destruïen una zona verda.

La nostra vila, que ja en temps dels romans s'alçava damunt les terrasses dipositades pel nostre estimat i ben tractat Congost (Salvador Pollet, Obra completa, vol. 1, cap. 1, versicles 238-239), ha d'aturar-se doncs, i meditar sobre un conglomerat d'esdeveniments que li cauen al damunt, aparentment d'una manera inconnexa i casual.

En primer lloc, la persecució de què és objecte el nostre estimat "El Gual", que se sent empaitat i difamat per uns —diguem-ne— ciutadans que no poden permetre que al seu voltant es faci alguna cosa amb cara i ulls, acostumats com estan a manegar i desmanegar amb cara i galtes. Mireu si ha estat greu i aclaparadora llur persecució, que hem estat a punt de trencar el nostre capteniment seriós i moderat oferint-vos, incondicionals lectors, una portada a l'estil d'**El Vallès**. El bon sentit, però, s'ha imposat al si de la nostra redacció i no hem volgut ferir, doncs, els vostres cors tendres amb uns titulars escandalosos i de tan mal gust com els que ens engega cada setmana l'esmentada publicació.

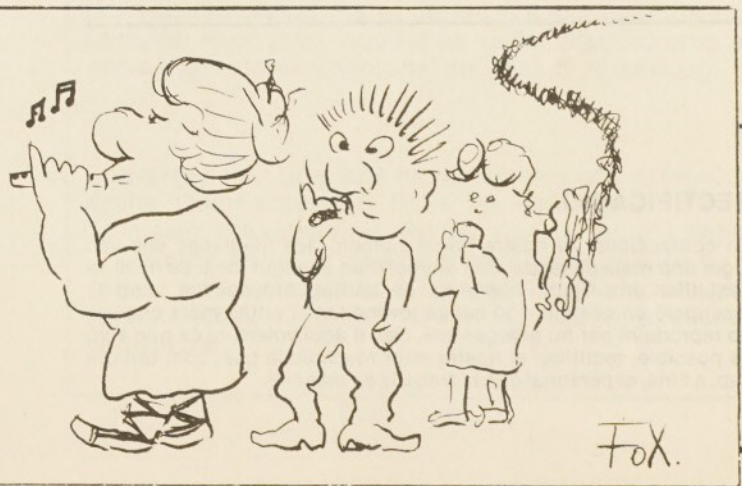
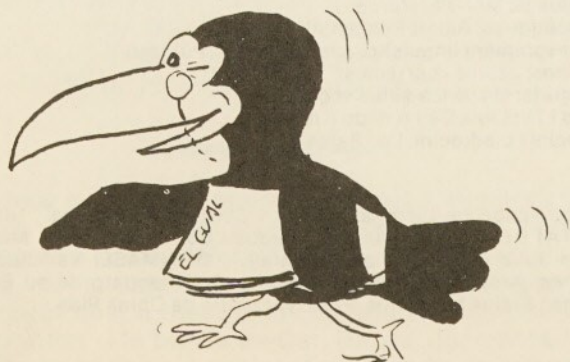
El fet, però, és que ens empaiten. Folls de ràbia, ens van a l'encaç amb no se sap quins inconfessables propòsits. Davant del fet, nosaltres contestem amb la nostra única arma: la paraula i les frases que amb tant d'encert conté el nostre refranyer popular. És per això que, per una vegada i sense que serveixi de precedent, ens permetrem alçar una mica la veu, tot exclamant: **Que ens vinguin al darrera amb un flabiol sonant!!**

No cal dir que aquest fet que hem comentat breument i concisa, com ens aconsella el nostre tarannà, no tindria cap importància si no es combinés amb d'altres esdeveniments.

Així, pensem que no haurà passat desapercbut a cap coneixedor de la vida local que, en l'acte de presa de possessió del segon consistori democràtic, el nostre editor i pare espiritual no es va adormir i, per si això no fos prou, fins i tot va confegir un discursset que va arrencar els aplaudiments arravatats d'un bon sector de públic.

Aquests successos, tan senzills en aparença, han estat els senyals inequívocs per a la nostra redacció que la nova direcció empresa en el número passat no només era bona, sinó immillorable. Per tal que la joia sigui completa, només ens resta arrodonir-la i matisar-la amb un veritable acte de justícia sòcio-històrico-patriòtica elevat, ja, d'una manera irrevocable i vitalícia al càrrec de director permanent, pels seus mèrits, per la seva tasca tan desinteressada, pel seu respecte per l'entorn i contribució a la neteja del riu Congost, pels seus esforços en bé de les classes més desposseïdes, pel seu anonimat sofert i sacrificat, en **Pere Fanal i Joliu**.

*Que el Gual Permanent esdevingui fòrum
de disertacions profundes de qui al poble viu
i ens doni nom noble en Fanal i Joliu:
Fanal Permanent per saecula saeculorum.*

EL GUAL PRIVAT

Després de llargues i inacabables discussions, informes previs, avant-projectes, projectes, esmenes i votacions, la redacció d'El Gual ha decidit encetar aquesta secció, dirigida a totes aquelles ànimes en pena a qui manca algú que se les escolti. En aquest consultori s'admetran totes les cartes i telegrams d'aquells lectors que necessitin un cop de mà, després d'haver recorregut infructuosament els llocs de consulta i consol espiritual que recomanen els bons costums. Quan el pare confessor es quedi amb la boca oberta repartint benediccions a tort i a dret i el telèfon de l'esperança torni a repetir el senyal de comunicar, El Gual, amatent, romandrà obert a qualsevol tipus de confidències, sigui quina sigui llur naturalesa i intenció.

(NOTA: Per a evitar males estones i llàgrimes als lectors d'aquesta secció, oferim directament les respostes, pensades i redactades especialment pel nostre consiliari, el prou conegut de tots, en J. C. Borriquerus)

RESPOSTES:

A J. Curtet (No l'Alegret; l'altre):

El vostre cas és difícil. Podríeu estar una bona temporada sense anar al cinema i, sobretot, sense parlar-ne. Penseu que els oients de Ràdio G i els soferts lectors de la Plaça Gran ja en tenen prou i massa amb el que se'ls dona. Només els falteu vós!

A J. B. B. (periodista actual):

Us agraim la bona voluntat, però d'allà on no n'hi ha, no en pot rajar. Estudieu força, que a la llarga potser obtindreu algun fruit.

A J. Muntal:

No us desconsolau. Quatre anys passen volant. Procureu-vos un bon mestre que us ensenyi a llegir i pensar les coses abans de confegir paraules i frases.

A F. Roba:

Us agraim la invitació a La Cantonada, però no ens deixarem pas fotre. Us coneixem massa. Apa, siau!

A J. Pam (Editor):

Per ser el primer cop després de tants anys, el discurs va estar bé. S'hi apreciava bona concordança. De tota manera, estaria bé que continuéssiu dormint a les lloredes. Tampoc cal abusar del bonic do de la paraula que Déu ens ha donat.

A Ll. Pintó (Hemerotecari):

Us prometem que el proper número d'El Gual portarà la numeració i la data correcta. Us enviem un calendari editat per l'Ajuntament, que no saben com vendre'ls.

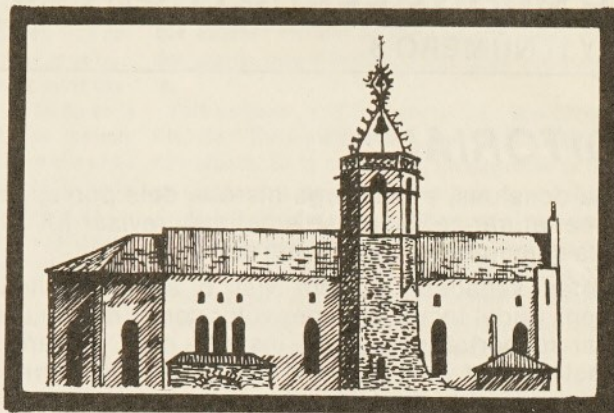
A J. Garrafell:

Ens les bevem a la vostra salut!

RECTIFICACIÓ

En confeccionar el nostre darrer número, les màquines ens van jugar una mala passada. En l'anunci d'un conegut local se'ns hi va esquitllar una figura femenina en actitud provocativa, amb la inscripció en castellà "10 bellas jovencitas" i altres mots que ara no reproduïm per no allargar-nos. Des d'aquí volem, si és que això és possible, rectificar el nostre error mecànic ja que, com tothom sap, a l'Iris, el personal que hi treballa és masculí.

ES TRASPASSA PER NO PODER ATENDRE

LOCAL MOLT CÈNTRIC

Situat al bell mig de la zona comercial.

Dúplex al campanar. Despertador automàtic a les hores i els quarts.

Personal amb experiència en el món (aquest i l'altre) comercial.

Sermons de la muntanya.

Maquinària en bon estat.

Recaptacions diàries lliures d'impostos.

LE GUAL EDITIONS

329, Aparté de Postes

MARATE SÛR MER (LLÉRONNE ET OISE)

Editor: Jaume Pam i Gorreda (Gual Permanent)

Director: Pere Fanal i Joliu

Sots-director: Alfons Clavaguera, gendre de Fanal

Consell de direcció: J. Garrafell i Cubill, Montse Ronsa de Muntanyeta, Josep Crimen-i-castigo de la Fruita, Josep Ba-vé

CRONISTES

Vida política: el Martínes

Cultura: Josep Curtet i Joan Pala Pila

Animals i plantes: Montserrat Mau Mau (la Pardaleta)

Sexualitat: Gaspar Carcon i Srta. Atzagay

Prehistòria: la Gili

Religioses: Mn. Blai Merder

Econòmiques: Albert Remanent

Assessorament lingüístic: Josep Pinyals (Púitzer)

Dibuixos: Jaume I car (1 més)

Fotògrafs: els de les altres vegades

Ràdio i TV: Lluís Déu-n'hi-do (1 massa!)

Patrocini i Lladrocini: La "Faixa"

Arsoispado de Llerona, Marata i Corró de Vallicrosa - NIHIL - OBSTAT - El Censor: Salvador Cardus i Borriquerus Pbro. Marata, 18 de Julio de 1936 (1 año triunfal) - IMPRIMASE: Vallicrussus, Ioannes, Arsoispo-bispo de Llerona. Por mandato de su Excia. Rvdma.: Blaius Merderius, Pbro. y Maestro de Obras Pias.

LA PRESA DE POSSESIÓ DEL NOU AJUNTAMENT

N. de la R.- El Consell de Redacció de "El Gual Permanent" vol expressar la seva més enèrgica protesta per haver-se impedit l'accés a la sala de sessions de l'Ajuntament al nostre redactor quan, degudament acreditat, anava a complir les seves tasques informatives. Uns agutzils, vestits amb el típic vestit regional gris perla "Made in Montse Pilla", van barrar-li el pas. Havent intentat esbrinar la causa d'aital impediment ens hem assabentat que l'ordre va ser donada pel batlle entrant, sortint i ban-dolent Sr. Pallús el qual se sent gelós del nostre Fanal i Joliu per haver estat aquest qui hagi assumit recentment la direcció de la nostra publicació. Vagin aquestes ratlles per a fer palesa la nostra indignació més pregona davant d'aquests fets que coarten la llibertat d'informació i sàpiga en Pallús que si hi torna una altra vegada el nostre Fanal i Joliu l'esperarà en sortint i li farà la permanent.

Cròniques breus de l'acte

Abans que res "El Gual permanent" vol expressar el seu agraïment al membre de la Lliga del Bon Mot, la Confraria del Nen Jesús de Praga i director de Ràdio Granollers, el dinàmic i expressiu Lluís Déu-N'hi-do per haver-nos informat detalladament del desenvolupament de l'acte i per reconstruir-nos-el fidelment. Se l'ha obsequiat amb un escapulari de la Mare de Déu del Gual, patrona dels analfabets.

En primer lloc hem d'esmentar amb orgull que la primera part de l'acte va ser presidit pel tantes vegades més que nostre, vostre i d'ells, Jaume Pam. La seva paraula fluïda, en llegir com si no llegís les paraules d'obertura de l'acte, ens recordà el sil.labeig infantilvol de la cartilla Palau. La seva mirada sagaç ho va dominar tot per a demostrar-nos que era, a bastament, el polític amb més vista de la ciutat. Quin greu que ens sap de no haver-hi estat! Sàpigues Jaume que en Pallús ens ho va impedir però nosaltres som teus i ni les tèrboles maniobres dels agents d'en Carcon no podran res contra la nostra indestructible germanor espiritual.

El personal assistent a l'acte va comprovar amb admiració que en J. Munta'l sabia llegir i que inclús feia parades quan trobava algun punt. De l'emoció l'ex-regidor i, naturalment, ex-seminarista Sr. Corrinap va gratar **inadvertidament** el clatellet de la Sra. Angelina Santarrana de Pallús pensant que era el de la seva senyora. El Full Dominical ha desmentit oficialment que el Sr. Corrinap sigui un "curridu" i que el Sr. Munta'l sigui una mica ruc. Ho celebrem.

Va causar molt d'impacte el fet que el Sr. Purrades i el Sr. Tilo anessin amb un vestit del mateix model. Sembla que la idea inicial era que el Grup Socialista vestís conjuntament el mateix conjunt per a demostrar que, a més de la Guàrdia Urbana i de les "Majorettes" i la banda de Can Bassa, qui marcarien les formes serien els socialistes. Com és de suposar

la iniciativa va partir de la Sra. Montse Pilla i Pilà que, com és ben sabut, vol marejar-nos a tots, però va fracassar per una disputa entre els Srs. Rodrigues Potxolino i Pastillanos que discutien si calia brodar-se les inicials als calçotets; com que la qüestió amenaçava de convertir-se en un factor de divisió política, com ja és habitual en aquests casos, es va elaborar una declaració de principis que predicarà Mn. Trampera, canonge magistral de la S. E. Catedral de Marata i regidor de ciris i calbes del nostre Ajuntament.

Es va observar entre els assistents a l'acte de la presa de possessió, la presència del Sr. Jodoa (amic del Sr. Fitxes). Sembla que és la primera vegada que els qui prenen són els altres i no ell.

NOTES DIVERSES

"El Gual Permanent" vol desmentir categòricament que el Grup Socialista de l'Ajuntament hagi decidit de constituir una delegació de l'Acció Catòlica. El rumor va sorgir quan es va comprovar l'aire tan graciosament capellanívol que tenien els Srs. Tilo i Maternal i més quan aquest darrer ja traguina el llibre dels evangelis i feia una salutació, si saluda, semblant a la benedicció papal. També aquesta impressió era corroborada pel fet que els Srs. Pallús i Trampera haguessin passat pel seminari i ésser afeccionats als sermons i a les plàtiques més o menys llaunes. Del Sr. Trampera cal dir que pretenia esdevenir rector de Marata però en Mn. J. C. Borriquerus s'hi va oposar rotundament i es va haver de conformar amb una regiduria de les petites. Es preveuen repartiments d'estampes verdes i netes, mesos de Maria i quaranta hores als plens municipals. Hi ha preocupació a la parròquia per la competència que suscitaran aitals activitats.

El Gabinet de Premsa de l'Ajuntament vol desmentir les notícies aparegudes als mitjans de comunicació sobre la possibilitat que el repartiment de carteres que es va fer el dia de la presa de possessió del nou consistori fos el de les responsabilitats del cartipàs municipal. Aquest es va fer d'acord amb el sorteig de la loteria nacional del passat 25 de maig.

Convergència i Unió ens ha manifestat que el regidor Xavier Quinescosses i Puter ha estat adscrit a la Comissió d'Assistència Social per tal que li sigui possible estudiar més de prop la problemàtica de l'atur i pugui continuar contractant treballadors per pocs diners o, millor, de franc. Hi ha cua per a mossegar-li la mà.

MONUMENTS HISTÒRICO-ARTÍSTICS

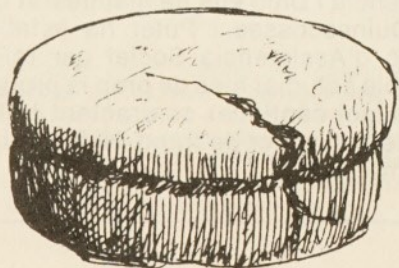
LA PEDRA DE L'ENCANT

En aquest apartat dedicat a glossar el patrimoni monumental de la ciutat no podia faltar-hi la **Pedra de l'Encant**. El seu volum i la seva amplada l'han feta digne suport de molts i molts culets i culassos que s'hi han arrossegat i com a testimoni de totes les gràcies i desgràcies que han passat per la Casa de la Vila, avui regida per Pallús I, l'aimador de la bestiesa.

Fou col·locada com a primera pedra de la Porxada l'any XXXVI abans de Crist amb motiu de la visita dels famosos cabdills il·lustrats Indibil i Mandoni quan anaven de pas cap a Caldes a pendre les aigües. Sembla que la **Pedra** ha estat conservada a part de la resta del monument perquè la construcció d'aquest va ser encomanada a una empresa que havia de fer les columnes del mateix diàmetre que el de l'esmentada pedra i en vendre's els blocs de sota mà va haver-se de tirar endavant amb pedres d'una amplada més petita. Aquest fet va commoure l'opinió pública de tal manera que la publicació de l'època "In Guallem Permanentem" li va dedicar un editorial intítulat "Quina barra!" i des d'aleshores la constructora va rebre aquest nom, transformat modernament en Construccions Barró, empresa que com aimant de les bones tradicions continua mantenint pràctiques d'aquest tipus per tal de no perdre l'esperit que sempre l'ha guiada des de la seva fundació.

Aquesta cèlebre pedra va rebre el nom de "**Pedra de l'Encant**" per causa d'una feta ben remarcable. Un antic i arcaic batlle de la ciutat, el centurió Carles Punt i Apart, amic dels Barró i de tots els Barrons que corren, va voler aprofitar l'espai que hi havia damunt la pedra per a instal·lar-hi una parada de jous, fletxes, sabres, creus i gammes. Per a celebrar la decisió l'aleshores cap de la Policia Secreta local Jaume Tinya i més que Tinya, Tinyallonga, va organitzar una traca d'aital magnitud que el correligionari i amic del Sr. Punt i òptic reconegut i poc saludat Sr. Pius que en aquells moments travessava la plaça va quedar encantat de la impressió. Van intentar emportar-se'l però, miraculosament, tornava cada cop al mateix lloc, astorats els devots van portar un bou i una mula i li van construir una caseta perquè hi pogués viure i per commemorar la feta i durant molts anys s'hi va celebrar l'aplec del "28 de Enero".

L'aleshores papa Rius XIIè va proclamar-la "**Pedra de l'Encant**" i així encara podeu veure el Sr. Pius, acompanyat d'una de les seves minyones filipines, mirant encantat per les esclertes de les persianes de casa seva. El poble per a celebrar-ho va esdevenir cada cop més ateu i l'aplec s'ha perdut malgrat els nobles intents de grups de ciutadans interessats en tornar-lo a celebrar; d'aquesta manera el Pius està més encantat, la parada a la Pedra no han muntat i en Punt i Apart ens ha ben amargat.

ACCIDENT ARTÍSTIC

Amb una mica de retard volem donar la notícia que el conegut agent publicitari Vicenç Pilaplana va patir dies passats un greu accident al dit petit de la mà esquerra que li va impedir, sortosament per poc temps, de continuar la publicació en fascicles de la "Obscura història de la cosina Montse Pilla", publicada en versió castellana amb el títol de "Que verde, neto y humano era mi chiringuito". L'accident en qüestió el va patir en el decurs d'una reunió de l'**Associació de Joves promeses (Generació del 98) per al foment de l'entreteniment, el pa amb tomàquet i les titelles**. Aquest grup il·legal està format per coneguts militants de l'extrema esquerra granollerina que es reuneixen setmanalment de manera clandestina per a conspirar, sota la disfressa d'un partit de futbol sala, i sembla que han recorregut tots els restaurants de Granollers i comarca per tal de despistar la policia i poder fer el ressopó mentre preparen una versió revolucionària dels Pastorets en la qual Sant Josep beu un granisat de llimona i la Mare de Déu va amb un deliciós modelet utilitzat ja a la famosa sarsuela "*La Passarella del Puerto*". D'entre els membres d'aquest grupuscle citarem en Pere Pilla, en Jordi Bonito, en Santiago Massapans, el tocador de flautes i pantorrilles Claudi Capsigrany, en Jordi Pagaivés, etc... Donat que han estat sempre gent molt compromesa en la defensa de les llibertats d'anar d'excursió i de fer l'ànec, no volem donar-ne més dades per no comprometre la seva seguretat personal i no provocar situacions delicades amb l'ordre públic.

DESMENTIMENT

El tocador de flautes i pantorrilles, mundialment conegut a Granollers, Palou i les Franqueses, Sr. Claudi Capsigrany ens ha fet arribar una nota desmentint que fos ell el propietari del Restaurant Cagarro, que ell no ho és i que si ho són els de la seva família ell no en té cap culpa. El Sr. Claudi Capsigrany ens ha dit també que ja en té prou amb les seves actuacions internacionals (darrerament ha actuat a Marata, Marata, Marata, i la Garriga) per a guanyar-se la vida.

RECITALS POÈTICS

El conegudíssim ban-dolent i terror de les lletres Rafael Pallús, no fa gaire reelegit per a fer la guitza als ciutadans quatre anys més, per tal de solemnitzar la seva presa de possessió ha decidit de celebrar una lectura íntima dels seus poemes que ha declarat obligatòria per als funcionaris municipals. Escarmentat per experiències anteriors tots els qui diguin que els poemes no valen res, que badallin, s'adormin o fugin corrents seran condemnats a arrossegat la part del darrera del seu cos pels bancs model Fanal-Purrades-Pilla-Tall Britànic que l'esmentat terror ha escampat estratègicament. El distinguit rapsoda Sr. Bové que comparteix les afeccions criminals del Sr. Pallús ens ha declarat que interposarà una querrela per competència deslleial i més per l'avantatge que té el Sr. Pallús donat que és calb.

FULLETÓ PER CAPÍTOLS

CAPÍTOL III:

L'ENIGMA DEL CARRER DE LA FULLA CAIGUDA

Aquella matinada en Josep no va aclucar l'ull. Tanmateix ja hi estava avesat. Les feines impossibles, seran per a tu, li havien dit en entrar a l'organització. Eren moltes les persones implicades en tot el tràfic muntat entre el Turó de l'Home i Puig Castellar. La primera prova a què havia estat sotmès fou dibuixar les carreteres asfaltades de la comarca; la segona, com fer els mateixos itineraris per camins de terra sense trepitjar el quitrà. Poc a poc, entrà a la paranoia de seguretat imposada, que hauria permès a Hannibal travessar el Vallès, sense deixar rastre per als amants dels aniversaris.

Trobar l'Inspector, no era cap fotesa. Malgrat ser el motiu de conversa constant, ben poca gent l'havia vist mai. Caigué un bon dia del cel, instal·lant-se a l'edifici d'oficines. El noi del cafè, missatger involuntari, n'havia començat a teixir la imatge per trencar la monotonia de les converses dels parroquians desvagats. El dia que va trobar la derby-paleta del cambrer fent quatre trucades de telèfon davant seu, els clients li van engaltar el motiu, celebrant el bateig i l'esdeveniment que havia tornat el bon humor al noi de la casa. I el motiu va fer forrolla. Des d'aleshores comentar les notícies certes o inventades, que traginava el noi entre l'Inspector i els clients del cafè, era el punt d'arrencada de les converses de tot el dia. I quan la cosa dequeia, sempre quedava el recurs d'especular sobre l'origen de tan singular

RESUM DEL PUBLICAT FINS ARA: Mentre en Josep es posa a la feina per tal de trobar-lo, en Francisco es deixa anar pel record del que ha estat la seva vida fins ara.

personatge, que segons sembla es passava el dia penjat al telèfon.

Durant les primeres hores de recerca, en Josep va anar trucant a totes les cèl·lules de la xarxa; calia establir fins a quina hora l'Inspector havia estat de cara a la feina, abans de deixar plantat el cafè de les 10 del matí. Si bé tots els membres coneixien la possibilitat que s'establint revisions de rutina a qualsevol hora del dia, treure'ls del llit no era pas cap bona nova, i podia calar foc i esverar tota la malla. A les nou del matí havia localitzat l'última trucada feta per l'Inspector vint-i-quatre hores abans, exactament a 3/4 de 10. Era el responsable de la consigna de l'estació. L'Inspector s'interessà per uns paquets que llavors encara no havien arribat, però que ara ja hi eren.

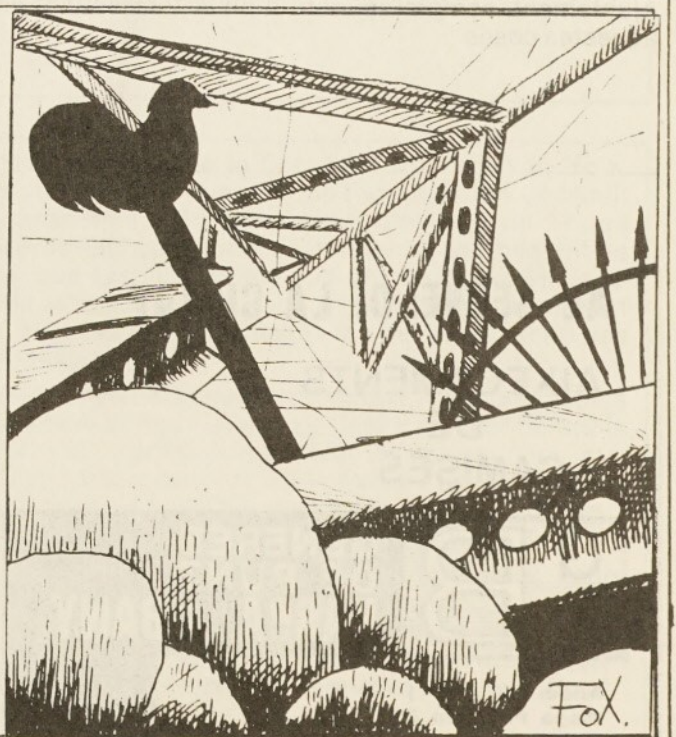
Altra volta la mateixa jugada, pensà en Josep. Si no havien arribat al matí, és que senzillament passaren de llarg. Ara, ja no se'n podia esperar gran cosa, segur que trobarien l'idiota a l'estació, però sense el farciment. A resultes del primer cas, havien posat l'Inspector com a cap de xarxa, que muntà tot un seguit de contactes des que la mercaderia sortia d'origen, per tal de saber minut a minut si calia, on es trobava la càrrega. No calia donar-hi més voltes, l'Inspector havia sortit darrera el tren de Port-Bou, en adonar-se que no l'havien descarregat. Si bé les presses d'atrapar-lo, justificaven no deixar avís de la seva partença, vint-i-quatre hores sense notícies, no podien augurar res de bo.

(Continuarà)

LA FONT DE CAN CARRENCÀ

*Saps on és la Font d'en Carrencà?
Si travesses el Congost tot anant a passejar,
arribaràs a un indret tan pedregós
que en El Vallès no en trobaries dos:
els còdols s'hi amunteguen, també el ferro forjat,
a la Font d'en Carrencà, viatger, has arribat.
Assedegats, en arribar a aquest lloc,
es queden palplantats com un estaquirot,
meravellats per tanta magnitud,
fugen, corrent, sense aigua haver begut.
Mausoleu inacabable d'un batlle bon actor,
a sa vila rasa volgué donar valor
amb nobles monuments d'aspecte agosarat:
a la vila, fins ara, ningú no havia alçat
tants rocs, tan lentament, però amb tanta afectació.
Oh, immaduresa! Oh, art d'importació!*

Francisc Martosgall

LA SAGA DELS PUTEY

El món empresarial granollerí compta amb famílies la trajectòria de les quals és comparable a nissagues de tanta importància en el camp dels negocis i les inversions com els Rockefeller, els Ruiz Mateos o els freres de Montserrat. **EL GUAL PERMANENT**, sempre amatent a recordar els prohoms que han desfet més que fet la ciutat, porta avui a les seves planes a la, per tantes coses inoblidable, família **PUTEY**; siguin les seves petjades i exemple seguits pels qui ataquen el món de la lliure empresa, només així trobaran el consol que tant necessiten.

Fundada abans de la guerra, després d'un sarau al Bataclan, pel ja desaparegut Emiliu Putey, va tenir com a objectiu la fabricació de pitjadors (sobretot, no confoneu interruptors i d'altres adminicles relacionats amb l'electricitat. Va superar la guerra, la revolució, els canvis de jaqueta i el racionament i amb la marca **ATEM** (Aparells Trucats Elèctrics i Mafiosos) va tirar endavant i si no hagués estat per un seguit de traïcions, desagraïments i punyalades traperes avui ja haurien deixat a la ruïna del tot a en Garrafell i Cubill. Sembla que els seus treballadors no corresponien a l'esforç de bona administració, direcció i màrketing dels Putey, eren uns desagraïts que només pensaven en cobrar cada més, i aquests es van veure obligats a tancar l'empresa carregats de deutes. Però no us creguéssiu que van fugir i van deixar tranquil la ciutat! no! Tots es van quedar! tots! Què seria de Granollers sense una gent tan diligent, models d'empresaris militants que només van pensar en enfonsar la seva empresa per veure quina podria ésser la reacció dels seus treballadors quan es trobessin en atur? Pensa, amic lector, que ells van ser els precursors de l'actual onada d'empreses en crisi i gràcies a la seva acció heroica, avançada en el temps i en l'espai, avui coneixem molt millor la realitat de l'atur i de les seves implicacions. I tot això gràcies els Puteys per a qui, aprofitant l'avinentesa, demanem els sigui dedicat un carrer pel nostre sensible Ajuntament, sempre amatent a pixar fora de test en aquestes coses.

Tant l'Emiliet com l'Antoniet, com la resta de la família es van haver d'avesar a la idea de tornar a començar o, millor dit, a continuar 'vivint' sense fer res. Quina deshonra si els Puteys treballessin! Què diria la gent de Granollers? I així no sols no ho van fer ells sinó que han traspassat la seva idea i els seus plantejaments als fills i ja em direu de quina manera tan ferma, dinàmica i decidida no treballen els hereus de la família: Arrians, Llumverts, Marcians, Lluunàtics i d'altres selenites. Tots tenen xiringuitos i endolls ben muntats, amb la col.laboració de la Faixa, per tal de no ajupir l'esquena i fins i tot poden presumir d'intel.lectuals sense saber ni llegir ni escriure però amb una gràcia i una sal que diríeu que els ve de naixement.

Els **Putey** van posar de moda a Granollers el fer veure que se sabia de tot sense no entendre ni un borrall de res. Els exemples són aclaparadors: L'Antoni, que només coneixia el quadre de la "Santa Cena" que tenien al menjador de casa seva i com a màxim sabia distingir algun cromó del Casals, el Bufí o en Gendra, és avui un marxant que ven quadres com si fossin macarrons i no sols no ajup l'esquena sinó que va més dret que un pal. La mort de l'art és assegurada, sobretot si continua la seva col.laboració amb el Pala Pila. No cal dir que l'Arrian i el Llumvert són homes de cultura basta, bastíssima! I han estat sempre molt admirats a la nostra ciutat, les seves disertacions sobre com distingir el deu d'oros de la sota de bastos o bé com apretar el botonet dret del vídeo han estat molt celebrades, i no anem més enllà perquè la nissaga Puteyensa ens aclapara i no us volem deixar més bocabadats.

En acabar aquest article volem fer constar que hem rebut el testimoni d'admiració de moltes famílies vinculades des de fa temps per relacions de tipus laboral o econòmic i deixem constància que moltes d'aquestes amistats antigues i modernes estan pensant com s'ho faran el dia que els arrepleguin.

AL SERVEI DE LA CIUTAT

AIXECAMENTS
DE
CAMISES

G B GÈNERES
DE PUNT
P B BARRA ; BANY

Anselm Clavé 1
Plaça Porxada, 6

GRANOLLERS

ROBO
ORO - PLATA - JOYAS

ESTABLECIMIENTO AUTORIZADO

ALI BABA-CUEVAS

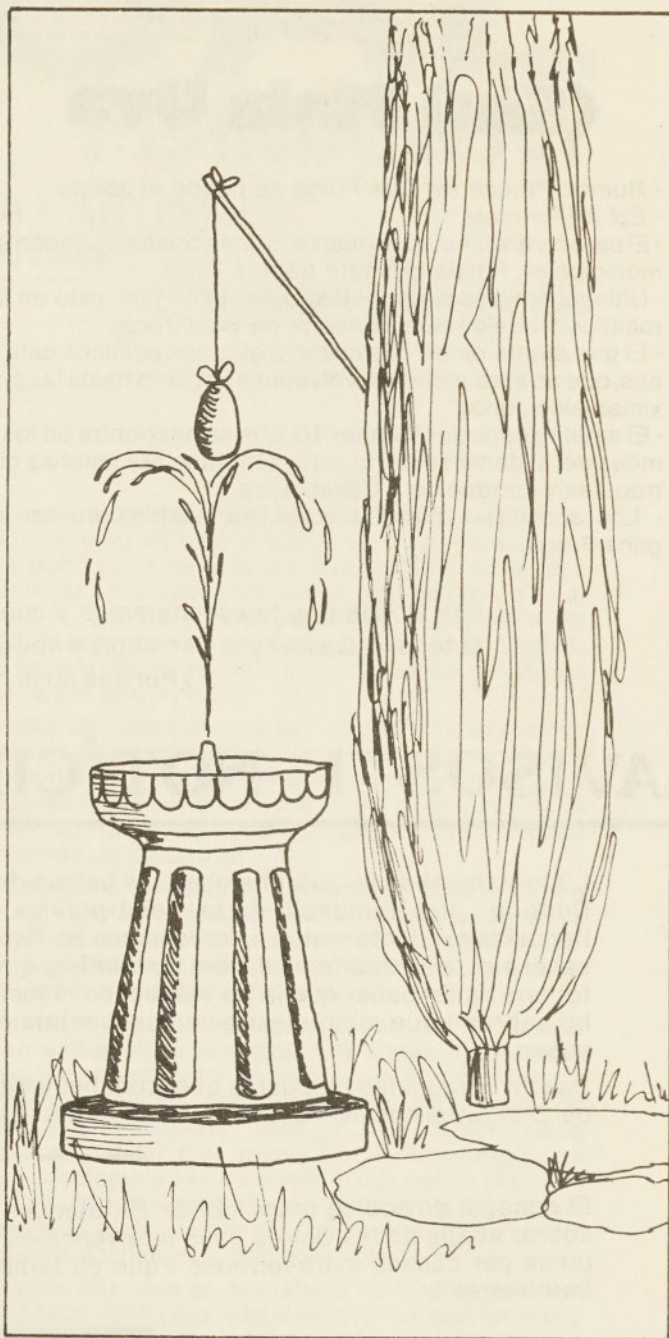
Santa Ana, 2
GRANOLLERS

LA FESTA DEL CORPUS CRISTI

Com cada any s'ha celebrat amb gran esplendor a la nostra ciutat la Festa del Corpus Cristi. La Parròquia de Sant Esteve va programar un seguit d'actes plens de pietat antediluviana en el marc de les recomanacions del Concili de Trento, de la Junta d'Obres de la Parròquia (altrament anomenada "Merder on the rocks de Sant Esteve") i de l'Arsobispado de Llerona. Voldríem destacar en primer lloc la instal·lació d'un ou com balla a la "Terrassa Wojtyla" obsequi del famós granger i pinsaire catòlic Sr. Margarit Thatcher el qual el va cedir perquè lluis adequadament en una jornada tan esplendorosa. Malgrat tot sembla que l'ou en qüestió era una mica passat i no va donar tot el que s'esperava d'ell.

La missa de dotze, tantes vegades recomanada a la nostra guia d'espectacles, va assolir un èxit remarcable. El distinguit líder del ram Mn. J. C. Borriquerus, invitat especial a l'acte, va interpretar a duet amb Mn. Blai Merder la missa "In honorem gloriossum Cardum et Borriquerum, Maratorum presbiterum et censorem gualem permanentem" patrocinada pels establiments també del ram Llibreria Santa Anna i Farmàcia Porrera. La coneguda soprano Sra. Marquès, presidenta de l'Associació de Mares Perpètuas de la Faràndula de Sant Esteve va interpretar en el moment de la comunió l'ària "Guarda come i feligresi fugiano ascoltando las tuas animaladas".

La processó va estar formada pels membres de les famílies Traperes i del Sr. Poniol de Riba, cal fer notar que aquest darrer portava la bandera de l'Associació de Tietes de Maria per a l'avortament retroactiu" entitat fundada per Mn. J. C. Borriquerus. A mitja processó va tenir lloc un petit incident que fou solucionat ben ràpidament, sembla que Mn. Vallifanosa volia saludar el públic gelós com estava de Mn. Cardus perquè ara el que saluda és ell i no l'altre, per a solucionar el problema Mn. Vallifanosa va poder respallar unes quantes jaquetes col·locades de forma estratègica al pati de la rectoria. De retorn al temple i com a cloenda fou interpretat l'*Himne a l'Opusdeiria* de Beethoven a càrrec dels Srs. Déu-n'hi-do (pare), Josep Catafanal i Oli-va i Ve. En definitiva com ens ha declarat la Nostra Pardaleta de Mau Mau: "Tot va anar ben florit, ben guarnit i per en Cardus refregit" Així sia.

NOU ESTABLIMENT

D'aquí a pocs dies serà oberta novament al públic la rància botiga de Can Peret Misses de la Plaça de les Olles que en aquests anys de transició i de ruptura pactada va preferir clausurar les seves portes en senyal de dol, malgrat s'admetessin encàrrecs els dijous per a no trencar amb els seus antiquíssims clients, vinguts de totes les contrades de la comarca.

El nou establiment iniciarà la seva nova etapa com a **Sex-Shop Matalàs** i amb la direcció de l'hereu de Ca l'Iglesies, l'ex-fadri Frederic Matalàs, que amb l'interès d'assegurar la bona reputació inicial de l'establiment, ara fa uns dies va passar per la Parròquia de Santa Coloma de Marata per a regularitzar la seva situació amb la poncellina Antònia Tartana.

Des de fa temps un equip d'assessors tècnics d'entre els quals volem destacar na M^a. José Cabreja, N'Assumpta Porrera, na Imma Costelles i na Montserrat Parto al Natural de Rafoteques estan rebent entrenaments intensius per tal de posar-se al dia en aquests afers, així escolten els consultoris de

la Sra. Francis i de la Sra. Fortuny, llegeixen Hola, Lectures i Pronto i se sap que han assistit a un parell de casaments per a familiaritzar-s'hi. Hem de dir que han rebutjat la proposta de muntar un establiment de relax que fes la competència al que ja existeix a la ciutat la qual cosa ha estat rebutjada per unanimitat donat que la seva activitat la fan per afeció i no pas amb ànim de lucre.

La decoració del comerç conservarà la decoració dels aparadors, botiga i rera-botiga per a no desorientar la nombrosa clientela, freturosa de retrobar les mai prou lloades calaixeres de la Fabra i Coats, amb els seus calaixos curulls de didals, gomes, faixes i d'altres meravelles.

S'han programat unes xerrades informals sobre "**Droga, sexualitat i bugui-bugui**" a càrrec d'Assumpta Porrera, "**Les agències de viatges, els parts naturals i el Pessoe**" per Rosa Tinyallonga i "**Els rotllos de compres Requènez i la seva utilitat**" per Magda Piset.

La lliçó magistral de la Festa Inaugural serà pronunciada pel Doctor Màgic Pardal sobre el tema: "**Granollers, ciutat de parkings, relax i sex-shops**".

El magatzem de flors naturals, englantines i violes del nostre Gual s'han marcit d'una manera tan esgarrifosa amb les primeres calors, que hem hagut de recórrer als cards (l que ningú no s'ho prengui malament) per a distingir aquesta vegada un dels setmanaris més inoblidables de tota la història de la in-cultura granollerina, només comparable a les flaires i les trasparències del nostre Congost, com haureu pogut endevinar es tracta d'allò que en diuen "Revista del Vallès". La nostra menció particular va dedicada a un dels seus creadors més conspicus la prosa i l'estil del qual recorden els de la famosa actriu cinematogràfica "Mula Francis" avui injustament oblidada, com hem pogut endevinar es tracta de l'il.lustre funcionari de "Los Reales Alcázares de Correos y Telégrafos" D. José Cañas. Els seus mots ja ho diuen tot.

(Sin) Mala Uva

- Rumor: Parece ser que Fraga se opone al aborto.
- Ep! Ar! Fir-mes!
- El paro ha disminuido en marzo. Si los socialistas ganan las municipales, Felipe promete traer la lluvia.
- Ultimas noticias sobre el diario de Hitler: Fue visto en las ramblas barcelonesas la noche de Sant Jordi.
- El que quiera oír en castellano a algunos políticos catalanes, que se aproveche: no volverán a hablarlo hasta las próximas elecciones.
- El satélite espacial Pionner 10, que se encuentra en los límites del sistema solar, ha sido capturado por lanchas marroquíes y conducido a Casablanca.
- Los socialistas pierden votos en Austria, pero no los gana Fraga.

- Alfonso Guerra mantiene todas las promesas del Gobierno, al menos hasta que ha regresado Felipe González de América.
- Garaicoechea se explica: no saludó a la bandera española porque no tenía el gusto de conocerla.
- Esta noche, revancha de la Guerra de Sucesión española: Barcelona - Real Madrid. Rafael de Casanovas y Felipe V no juegan.
- El año que viene, D.M., también se celebrará la Semana de las Fuerzas Facadas.
- Ruíz - Mateos encarga la redacción de sus demandas contra el Gobierno a las Vulpes.
- En TVE habrá más publicidad, o sea, cuatro o cinco telediarios.
- Las desgracias no paran: pronto se podrán pagar letras por las tardes.

JOSE CAÑAS ESCAMILLA

"Ay Cañas que te escoñaremos y cuando te habremos bien escoñado vendrán el Ortega, el Gasset y el Cervantes y nos dirán:

¿Por qué no lo habéis hecho antes?"

AVISOS I NOTÍCIES

L'Ajuntament de la ciutat ha obert als baixos dels pisos de "La Faixa" situats al costat del "Tubercle Cultural", una Fundació de la salut pública. Malgrat que fins ara no se sap què s'hi saludarà, l'agudíssim i docte metge a hores lliures Sr. Puntal ens ha assabentat que ell ja ho sap i que si tots ho sabéssim ja ho sabríem i llavors no sabríem què fer perquè ja no podríem dir que no ho sabíem. Amb tot ens ha fet saber que ja ho sabrem en el moment que calgui que ho sapiguem i que els ciutadans ho sabran i que quan n'estiguin assabentats no sabran com fer-ho fer per a assabentar els qui no saben.

Davant d'aquestes respostes que, com heu pogut comprovar, són una bona mostra del "savoir faire" del Dr. Puntal ens hem quedat molt saludats i assabentats.

El conegut ginecòleg granollerí Sr. Rafoteques en un acte d'altruïsm que l'honora ha decidit de no cobrar abans de les visites o les intervencions. Volem fer constar que aquesta decisió no ha estat presa per causes extra-terrenes i que ell tampoc no és el protagonista del film "Ali Babà i les 40 imfermeres".

"El Gual Permanent", sempre a l'aguait de la notícia, ha pogut saber de bona font que la distingida corresponsal de TVE al Vaticà na Coloma Gomez i Burrero, després d'una picabaralla sostinguda amb SS Joan Pau II a la seva alcova privada, ha estat traslladada al Colomar de Troya. Per a cobrir la vacant ha estat nomenat el jovinec i en altre temps prometedor director de Ràdio Granolles Lluís Déu-n'hi-do (l massa!). Sembla que, amb el seu verb fluïd i inspirat, els viatges i les misses papals guanyaran molt. El Gual ha encarregat un trisagi per les Ànimes dels oients.

El Dr. Corrents, de tan acreditada fama a la nostra ciutat per la seva dedicació a la butxaca dels pacients, ha fet avinenta l'opinió pública que a partir del dia 1 de juliol deixa en llibertat els seus malalts perquè puguin comprar els medicaments a una altra farmàcia que no sigui la de la seva germana. Al mateix temps aprofita l'avinentesa per a desmentir rotundament que aquesta mesura hagi estat presa perquè la seva germana sigui propietària hores d'ara de totes les altres farmàcies de Granollers.

L'industrial granollerí Senyor Moma, propietari de l'empresa Lladreslux, vol comunicar a la població en general que no és pas veritat que la seva fortuna personal sigui deguda als beneficis obtinguts amb el contraban de joies al doble fons dels armaris de bany que fabrica, sinó amb els bons resultats econòmics assolits per la venda de miralls a l'engròs a les Sres. Gili, Novellón i Manreseta Vda. d'Acero. Ens felicitem que encara no l'hagin atrapat.